

objectief en waar genoeg (op één ongelukkige stijlwijding na, misschien een drukfout) om den stroopersaard te teekenen en te doen uitkomen.

II. Een week met de Zuiderzee-expeditie.

Ook een andere minder aangename correspondentie hadden wij te voeren naar aanleiding van het opstel „Zuiderzee-onderzoek.”

Door een misverstand tusschen den schrijver van 't opstel en den leider der expeditie was door dezen laatsten bij ons beklag ingediend over 't opnemen van 't stuk, gepaard met verzoek geen vervolgen te plaatsen; naar wij meenden te recht; wat evenwel later niet zoo zeker bleek. Maar ondergeteekende had toen al aan Dr. Dekhuysen beloofd, het vervolg niet te plaatsen zonder diens voorkennis. Daarom werd door hem aan Dr. D. de drukproef van 't vervolgstuk ter kennismaking gezonden met een bijschrift als poging der redactie om de animositeit weg te nemen. De proef kwam terug met de mededeeling, dat de zaak in der minne was geschikt, dat Dr. D. geen enkel bezwaar meer tegen de plaatsing en 't gebruik der foto's door den schrijver zou laten gelden en dat hij meteen enkele correcties in de proef had aangebracht.

En och arme, ik, blij dat een voor ons, den schrijver, den uitgever en de redactie, onaangename zaak zoo goed afliep, zond die correcties niet eerst naar den schrijver, maar, daar de aflevering ondertusschen door 't oponthoud al weer laat was, meteen door naar de drukkerij. Door mijn schuld is daardoor iets veranderd of ingelascht, waarmee de schrijver 't niet geheel eens is.

In afl. 9, blz. 178, moeten bij de regels 14—8 v. o. volgens den wensch van den heer Honing gelezen worden:

„Zoolang het niet bewezen is, dat die visschen daar gaarne leven, geloof ik dat niet. Ik denk er zoo over: Er schijnen visschen te zijn, die het uit kunnen houden bij snel wisselend zoutgehalte en andere, die het niet kunnen. Voor de eerste wordt dan de concurrentie minder zwaar en zoo kunnen ze zich op die plaatsen staande houden, terwijl ze elders het onderspit moeten delven. Hadden ze de vrije keus, dan zouden ze niet het „ruwe osmotische klimaat” verkiezen boven water met nagenoeg constant zoutgehalte. Het is natuurlijk heel wel mogelijk, dat ik ongelijk heb, maar zonder bewijzen van meening veranderen, lijkt me dwaasheid toe. Ook is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat de theorie meer van belang blijkt te wezen voor Crustaceeën en Mollusken dan voor de visschen, die zich willekeurig verplaatsen kunnen.”

December.

J. A. HONING.

Dat wij 't bericht van den heer Honing niet dadelijk plaatsten en ook nu niet in den vorm opnemen, dien hij ons aangaf, zal hij ons later wellicht ten goede rekenen.

III. Uit het Bijenleven.

Nog een derde persoonlijk verzuim. In Deel IX, blz. 112, heb ik in mijn bijen-artikelen een paar vergissingen begaan. De heer F. van Brussel te Santpoort was zoo goed, op mijn verzoek mij zijn aanmerkingen te zenden. Daaraan voldeed hij met welwillendheid en ik was van plan ze in te lasseschen in mijn eerstvolgend bijen-artikel. Maar daar kwamen naar aanleiding van mijn leekenpraatje zooveel opstellen van vaklui en practici voor „D. L. N.” in (wat trouwens het uitgesproken doel van mijn artikelen was) dat ik niet meer aan 't woord kon komen en tot mijn vreugde niet meer behoeftde, ik had al alles gezegd wat ik wist en meer dan dat.

Want ik had van gedesinfecteerde honigblikjes gesproken, wat „onzin” is; ik had bij de geschiedenis van den lossen bouw den naam vergeten te noemen van Von Berlepsch, den bijenvader. Niet den Amerikanen komt de eer toe van den uitvinding van de koninginnerooster maar aan Hahneman, 'n Duitscher en nog meer. Zulke dingen overkomen een schrijver, die geen vakman is, wanneer hij toch vakkennis meent te hebben. Die waait iemand evenwel niet aan. Ik ben dan ook blij, dat anderen mijn bijenwerk hebben overgenomen. Een goede zaak aan 't marcheeren brengen, is al wat wij wenschen en beoogen, ons vak is een ander. Bij gelegenheid plaatsen wij nog enkele opmerkingen van den heer v. Brussel, die ook Raad's artikelen aangaan.

Intusschen, wij zijn steeds dankbaar voor aanmerkingen en nooit kwaad of geraakt als iemand ons op fouten wijst, zelfs niet als de vorm wat „hoekig” is; dat moest veel meer gedaan worden. Voor waardeering zijn wij gevoelig, maar meer hebben wij aan welgemeende critiek. E. HEIMANS.

Vereeniging tot het Behoud van Natuurmonumenten in Nederland.

Het dagelijksch Bestuur der Vereeniging is thans samengesteld als volgt: Dr. J. Th. Oudemans, voorzitter; Prof. J. Ritsema Bos, onder-voorzitter; Jac. P. Thijssse, 1e secretaris; Dr. H. W. Heinsius, 2e secretaris; H. Heukels, penningmeester.

Aanmeldingen voor het lidmaatschap op donateurschap behorende te geschieden bij den penningmeester, den heer H. Heukels, Weesperzijde 81, Amsterdam.

Rotterdamsche Natuurhistorische Club.

Vergadering 19 December 1905.

De Voorzitter, de heer Haverhorst, opent de vergadering, waarna de heer A. J. Zöllner vertoont een over 't algemeen zeldzame, doch in Z. Limburg meer algemeene boktor, nl. *Toxotus meridianus* L., benevens een zwarte var. daarvan: ab. *C. chrysogaster* Schrank.

De heer De Koning geeft een overzicht van de op onze excursie van 1 Juni verzamelde algen uit de Oosterwijkse vennen. Het aantal ex. was niet groot, zelfs het uitknijpen van mos, wat soms een groote hoeveelheid geeft, leverde hier weinig op. Wat er echter gevonden werd, had veel overeenkomst met de om Apeldoorn voorkomende algen (Uddelermeer).

Terwijl om Rotterdam in de Maas overheerschend Diatomeeën voorkomen (vooral *Asterionella gracillima* Heib) en de Kralingsche Plas, behalve enkele *Closteriums* (*Cl. setaceum*, *Cl. cornu* en *Cl. gracile*) vooral *Protococcaceeën* geeft, behorende de soorten uit Oosterwijk meest tot de familie der *Desmidiaceeën*, en wel meer dan $\frac{2}{3}$ van het aantal gevonden soorten. De meeste daarvan vond spr. ook om Apeldoorn.

Van de *Eudesmidiaceeën* kwamen 3 soorten voor: *Sphaerosoma vertebratum* Ralfs, *Hyalotheca dissiliens* Bréb en *Gymnozyga brebissoni* Nordst., waarvan de eerste alleen niet om Apeldoorn door spr. is waargenomen.

Van de *Didymoideeën*: *Closterium Venus* Kg., *Cl. rostratum* Ehb., *Cl. Jenneri* Ralfs, *Cl. lunula* Ehb., *Penium*, *Pleurotaenium trabecula* Naeg., *Holacanthum fasciculatum* Lund, *Anthrodesmus convergens* Ehb., *Anthr. octocornis* Ehb., *Pleurotaeniopsis cucumis* Lund, *Cosmarium meneghinii* Bréb., *Cosm. margaritifera* Men., *Euartram binale* Ralfs, *Eu. anatum* Ralfs, *Eu. verrucosum* Ehb., *Micrasterias Crux melitensis* Ralfs, *Micr. oscitans* Ralfs, *Micr. papillifera* Bréb., *Staurastrum polymorphum* Bréb., *St. gracile* Ralfs, *St. furcigerum* Bréb., *St. dejectum* Bréb., *St. muticum* Bréb.

Van de *Protococcaceeën*:

Crucigenia rectangularis Naeg., *Gonium pectorale* O. F. M., *Ralphidium polymorphum* Fres.

Bovendien kwamen nog voor:

Ceratium hirundinella O. F. M., *Schizomeris lubleini* Kg., *Polycistis scripta* Richter, *Coelosphaerium Kutzingianum* Naeg., *Chroococcus turgidus* Naeg., *Merismopedia elegans* A. Br.

De heer Lindemans vertoont een aantal zeldzame vlinders.

De heer Buis brengt ter tafel eenige ex. van een goede aquariumplant: *Myriophyllum proserpinacoides* Gil., een plant uit Chili en Uruguay, in warme kassen gekweekt, en in 1838 in de singels te Leiden waargenomen, uit den Hortus ontvlucht (slechts één jaar).

Verder laat spr. zien een fraai ingesponnen pop op beuk van *Hoplitis milhauseri* Fabr.

De heer Jansen vervolgt zijn mededeelingen over *mierenplanten*, waarvan de bekendste zijn 1°. *Acacia cornigera* en 2°. *Ac. sphaerocephala*. In de holle dorens daarvan bijten de mieren een gaatje en vinden daar een woning. Aan de blaadjes ontwikkelen zich de „Müllersche lichaampjes”, gemetamorphoseerde klieren, die veel eiwit bevatten en het hoofdvoedsel der beschermende mieren vormen. 3°. *Cecropia palmata*, waarvan de stengel door tusschenschotten in kamertjes verdeeld is. Door de drukking der okselknop tijdens den lengtegroei ontstaat een groef, aan het begin waarvan de stengel zeer dun is, zoodat de mieren den stengel gemakkelijk kunnen doorbijten. De „Müllersche lichaampjes” ontwikkelen zich hier aan den voet der bladsteel. Een variëteit met wasovertrek over de bladen bezit geen openingen, geen „Müllersche lichaampjes” en geen beschermende mieren, die niet noodig zijn, daar het wasovertrek een onoverkomelijke hinderpaal vormt voor de aanvallende mieren. 4°. *Humboldtia laurifolia*, *Triplaris*